

Dubnový

Amos

**Rozhovor
s Martinou Exnerovou**

**Nové tváře
na naší škole**

Citáty

Komenda cup

Vánoční dílny

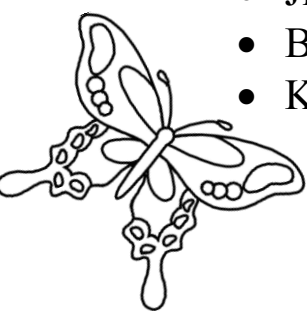

Lyžařský výcvik

***Koumák Amos
Na skok***

**Představujeme
z jiného úhlu
pohledu**

- Bohuslavu Hlavovou
- Jiřinu Hereinovou
- Beátu Rosovou
- Kateřinu Malou

soutěž

Ohlédnutí za předvánočními dílnami

Předvánoční dílny jsou tradiční akcí na naší škole. Učitelé si vždycky lámou hlavu tím, jaké téma zvolit, u dětí je tento den velmi oblíbený. Zaprvé se neučí, ale hlavně je to předzvěst vánočních svátků, ve třídách panuje příjemná atmosféra a je to prostor nejen se něco nového naučit a vyrobit drobný dárek, ale také si popovídat a trávit čas se spolužáky z jiných tříd.

Hotové výrobky se prodávají na jarmarku, který se těší velké oblibě jak mezi žáky a zaměstnanci školy, tak i mezi rodiči. Je to báječná příležitost pro pořízení originálního a cenově přijatelného dárku.

A jak se vám vánoční dílny líbily letos?

Pekla jsem s paní učitelkou Soukupovou linecké cukroví, rumové kuličky a kokosové kuličky. Bavilo mě to. Zažili jsme hodně legrace. *A. Holomková, 7.B*

Předvánoční dílny byly fajn, ale šest hodin bylo moc. *B. Ujková, 8.A*

Moc se mi líbilo, že jsem byla se spolužáky z jiných tříd. Bavilo mě to, příjemná změna oproti každodennímu sezení v lavicích a učení se. Šest hodin stačilo tak akorát, ale radši bych, kdyby to bylo kratší a odpadla nám odpoledka. Je sranda, když se zapisuji a nevím ke komu. *P. Houžvová, 8.A*

Vánoční dílny se mi velmi líbily, pracovali jsme s novým programem na tvoření kalendářů. *J. Řehák, 7.B*

Měli jsme paní učitelku Šulovou a dělala jsem náramky a příští rok bych chtěla jít znovu. *Š. Sekaninová, 7.B*

Byla to příjemná změna po dvou letech strávených enkaustikou. Je pravda, že mi moc nevyhovovaly malé židličky a stolky, nakonec jsem si však zvykla. Jako první jsme dostali za úkol udělat ozdobičky z materiálu, který hrál tyto dílny hlavní roli – jednalo se o medové plástve. Poté jsme rolovali včelí plástve a vznikla nám krásná svíčka, která se ve finále obvázala mašlí. *M. Nedbalová, 9.B*

Zápis na dílny je až moc chaotický. Tento rok byl slabý, co se týče témat, už na první pohled jsem věděla, že budu mít problém si něco vybrat, protože mě nebude nic bavit... můj názor na vánoční dílny je tento rok negativní. Mrzelo mě, že jsem si ten den nemohla moc užít. *K. Větrovská, 9.A*

Lyžařský výcvik

Každý rok na naší škole sedmé ročníky vyrážejí na lyžařský výcvik, tak ani my jsme nebyli výjimkou. Podívali jsme se na krásu českých hor Krkonoš do Velké Úpy, asi 3 kilometry od Pece pod Sněžkou. Naše chata ležela kousek od Portášek.

I přes nepřízeň počasí a nedostatek sněhu se lyžák vyvedl. Hned po příjezdu jsme se ubytovali, dali si oběd a šli se na svah rozdělovat podle zkušeností do družstev. Poté jsme následující dva dny opět lyžovali.

Ve čtvrtek jsme si dali odpočinek od lyžování a vyrazili jsme na Sněžku. Cesta byla celkem dlouhá, ale stálo to za to. Večer všichni padli únavou a šli brzy spát. Poslední den jsme dostali na výběr, zda půjdeme lyžovat, nebo se projít po horách.

Celý lyžařský výcvik byl v pátek večer zakončen diskotékou, která se moc vydařila.

Chtěla bych poděkovat všem učitelům, kteří s námi měli tu trpělivost a i přes menší problémy to s námi zvládli.

A něco na konec...

Nikomu z nás se nechtělo domů, proto nás velice potěšila zpráva o tom, že autobus, který pro nás jel, se po cestě rozbil a my jsme si mohli lyžák prodloužit o další tři hodiny.

Adéla Holomková, 7.B

Lyžák byl dobrej, dobře vařili. J. Jiráček, 7.B

Lyžák se mi moc líbil, akorát je mi trochu líto, že bylo málo sněhu, ale lyžovat se dalo. Jsem moc ráda, že jsem došla na Sněžku. Super! M. Krimlová, 7.B

Bylo to tam fajn, sice tam nebyl sníh, ale dost jsme lyžovali. A ani jsme nevstávali moc brzo. M. Brožková, 7.B

Bylo to tam super, ale vstávali jsme moc brzo. Š. Sekaninová, 7.B

Mně se tam líbilo, až na nějaké ty hádky tedy. L. Maisel, 7.A

Na lyžáku se mi docela líbilo, akorát je škoda, že jsme nešli na běžky. B. Vinczeová, 7.A

Rozhovor s Martinou Exnerovou

Martina Exnerová vypadá jako něžný blondatý andílek, ale umí být také pěknou dračicí. Není divu, neboť se od útlého dětství pohybuje v hokejovém prostředí. Na její sportovní kariéru se ptal spolužák Honza Řehák.

Martino, jak dlouho už se hokeji věnuješ?

Bruslení jsem se učila od dvou let a do základu jsem šla od čtyř let.

Za jaký tým momentálně hraješ a jak vypadá tvůj tréninkový plán?

Hraju za Rytíře Kladno s kluky, momentálně mám trénink každý den. Hraju za českou reprezentaci do 15 let.

Takže hraješ v klučičím týmu? Neplynou z toho nějaké komplikace, například v šatně?

No docela ano, protože máme dvě sprchy pro devět týmů, takže pro jednu holku je to občas dost složité

Zažila jsi už v hokeji nějaké úspěchy?

Jelikož hraju i za reprezentaci, tak už to považuji za úspěch. Mám zlato z mezinárodního turnaje a i další medaile.

Víme, že jsi odjela na Zimní olympijské hry dětí a mládeže, prozradíš nám k tomu něco?

Hry se konaly na Vysočině. Závodila jsem v rychlobruslení, ve Žďáru nad Sázavou byla dobrá atmosféra a hodně fanoušků. Kvůli jedné starší žákyni, kterou nevybrali, jsem za ni nastoupila v soutěži starších žákyň a získala jsem třetí místo ze štafety.

Jak se zvládáš při takovém záprahu učit?

Moje známky ve škole se pohybují kolem 1-2, jinak bych řekla, že jsem spíš „průšvihářka“.

Máš nějaký sen? Kam bys to chtěla dotáhnout?

Chtěla bych získat stipendium v Americe a hrát tam. Už jsme s tátou mluvili s trenéry z Ameriky.

Děkuju za rozhovor.

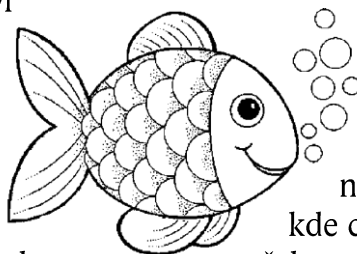

Honza Řehák, 7.B

Mořský svět

Dne 29. 1. 2014 vyrazila naše třída 7.B spolu s paní učitelkou Šulovou do Prahy, konkrétně do Holešovic. Naším cílem byl areál Mořského světa.

Když jsme vstoupili dovnitř, oceánu. Na začátku jsme od listy, které jsme museli po vyplňovat. Pozorovali jsme navíc se každý mohl zastavit, pohromadě. Areál byl

byl překvapivě docela velký, v prvním patře byly k vidění korály a malinkaté rybičky. Nechyběli ani mořští koníci.

tak jsme ucítili závan vůně paní učitelky dostali pracovní celou dobu našeho pobytu nejrůznější podmořské živočichy, kde chtěl, protože jsme nemuseli chodit

Po exkurzi jsme se prošli Stromovkou a zamířili vlakem zpět do Kralup.

Kolektiv třídy 7.B

Katka

Koncem ledna se žáci osmých ročníků a 9.B vydali do kralupského kina, kde zhlédli dokumentární film Heleny Třeštíkové *Katka*. Ten mapuje po dobu čtrnácti let život hlavní hrdinky, drogově závislé ženy, podle níž je celý dokument pojmenován. Na osudu jedné z mnoha tak můžeme sledovat nekonečný kolotoč boje se závislostí a proces destrukce mladé dívky. Po filmu následovala zajímavá a podnětná beseda s panem Dušanem Randákem, který se profesně věnuje léčbě závislých pacientů.

Jaké dojmy ve vás film zanechal?

„Tento dokumentární film mě docela dost zaujal. Nechtěla bych nikdy takhle dopadnout, když jsem viděla, jak rychle zestárla a tak rychle zničila svůj život. Hodně jsem se díky tomu poučila a viděla jsem, jak moc si vážím svého života.“ *P. Durdová, 9.B*

„Bylo to hodně poučné, jsem ráda, že jsem to viděla, protože jsem zjistila, co to vůbec znamená brát drogy. Díky tomu vím, že bych to nikdy nezkusila.“ *K. Staňková, 9.B*

„Film se mi líbil. Bylo to poprvé, co jsem mohl vidět život narkomanů. Věděl jsem, že je to hrozné, ale nevěděl jsem, že to může zajít tak daleko.“ *F. Vodička, 9.B*

„Film byl velmi dramatický. Čekala jsem, že se postupem času bude její závislost zmenšovat, tak mě velmi překvapilo, že ani dítě jí nepřinutilo k tomu, aby přestala fetovat. Sama si ničila život a ani se tolik nesnažila to napravit. I vlastní dítě opustila kvůli drogám. Hnusilo se mi, v jakém prostředí žili.“ *A. Beránková, 8.A*

„Myslím, že bylo zbytečné pouštět to téhle věkové kategorii, protože se do toho nikdo z nich nevžil, nepochopili to a celý film brali jako legraci. Mě film rozbřečel, vcítla jsem se do Katčiny situace a celý den jsem byla podrážděná a ubrečená. Film mi přijde výborný, Třeštíková skvěle zachytila to, co k závislosti na tvrdých drogách patří. Ale ne každý film správně pochopí.“ *P. Houžvová, 8.A*

Z jiného úhlu pohledu

Po prázdninách jsme se opět vrátili s oblíbenou rubrikou. Pedagogičtí pracovníci naší školy odpovídají na stejnou várku otázek a vy je můžete poznat i trochu jinak než jako učitele stojící před tabulí. V dnešním čísle odpovídá paní ředitelka **Jiřina Hereinová**, **Bohuslava Hlavová**, **Beáta Rosová** a **Kateřina Malá**, kterou znají především děti navštěvující družinu.

Které tři věci byste si s sebou vzali na pustý ostrov?

J.H.: Čtečku, nůž, balík zápalek, protože jinak bych oheň nerozdělala.

B.H.: Na pustý ostrov bych si s sebou vzala kromě svých oblíbených knih a něčeho na obživu zejména svou sedmiletou dceru.

B.R.: Pátka, bednu světlic a zápalky.

K.M.: Opalovací krém, knížku, kámošku.

Jaký dárek Vám zaručeně udělá radost?

J.H.: Každý, který je darován od srdce.

B.H.: Dárek, který mi zaručeně udělá radost, je kniha, nejlépe v německém nebo francouzském originále.

B.R.: Kniha, čokoláda.

K.M.: Knížka.

Prozradte nám, o co zajímavého jste se kdy vsadili.

J.H.: Zásadně se nesázím.

B.H.: Asi ve věku čtrnácti let jsem se vsadila se svou sestřenicí o to, že neskočím do Vltavy, která v té době byla značně znečištěná, neboť bydlím ve městě, které je, stejně jako Kralupy, položené pod Prahou. Samozřejmě jsem tenkrát nechtěla prohrát a do té vody jsem chtě nechtě musela skočit.

B.R.: Nevsázím se, nechci nic prohrát.

K.M.: Nevsázím se, moc prohrávám.

Kdo Vás naposledy potěšil a čím?

J.H.: Mé děti, manžel a kamarádka nezištnou pomocí v nouzi.

B.H.: Moje dcera mě nedávno potěšila hezkým obrázkem s věnováním „mamince“.

B.R.: Těší mě drobnosti všedního dne.

K.M.: Každý, kdo mi popřeje hezký den.

Jaký máte recept na špatnou náladu?

J.H.: Procházka, výlet, pes.

B.H.: Nejlépe pustit se do nějaké práce, při které musíme myslet na něco jiného než na svoji špatnou náladu.

B.R.: Zatím jsem jej v žádné kuchařce nenašla.

K.M.: Vycházka se psem do přírody.

Jakou literární nebo filmovou postavou byste chtěla být?

J.H.: Žádnou, nejraději jsem sama sebou.

B.H.: Přestože mám slabost pro díla vzniklá na začátku 19. století (zejména hrdiny z doby romantismu), mám také velice ráda pohádky na klasická témata. Vybrala bych si proto tedy buď Popelku, nebo Šípkovou Růženku.

B.R.: Pipi Dlouhou punčochou

K.M.: Hobit žijící v Hobitíně.

Prozradíte nám Vaše oblíbené životní motto?

J.H.: Levhart svoje skvrny nikdy nezmění (nigerijské přísloví) – ctím zásady a pravidla, která neporušuji, a požaduji to i od ostatních.

B.H.: Mé oblíbené životní motto je „Morgenstunde hat Gold im Munde“ (Ranní ptáče dál doskáče), ale stejně tak mám oblíbené „Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek“, které zní velice zajímavě i v německém jazyce (spíš jako varování proti lenosti). Pro mé žáky překládám: Morgen, morgen, nur nicht heute, sagen alle faulen Leute!

B.R.: Nedělej ostatním to, co nechceš, aby dělali oni tobě.

K.M.: S dobrou náladou jde všechno líp.

Máme stříbro!

Žáci a žákyně z třetích a čtvrtých tříd si vybojovali druhé místo v Komenda cupu 2014 ve vybíjené. Zlato si odvezla ZŠ Slatina a bronzový skončil tým ZŠ Vraňany.

Naše škola uspořádala 19. února turnaj ve vybíjené pro chlapce a dívky ze 3., 4. a 5. tříd. Kromě naší školy přijel tým ZŠ Vraňany a ZŠ Slatina. První ročník dopadl opravdu překvapivě. Letošními šampiony se staly děti ze ZŠ Slatina.

„Na naší škole nemáme tělocvičnu, trénovali jsme mezi lavicemi s polystyrénovým míčem, jsme za toto vítězství velmi šťastní,“ komentovala zlatou příčku paní učitelka Martina Kvasničková ze ZŠ Slatina. Komenda si na turnaji vybojovala pohár za druhé místo. V prvním utkání s týmem ZŠ Vraňany jsme zvítězili, ale finálové vítězství po dlouho vyrovnané hře patřilo družstvu ZŠ Slatina. Se třetím místem z turnaje domů odjížděla ZŠ Vraňany.

Komendu reprezentovalo celkem 14 dětí. Ze 3.A Karolína Nováková, Adam Žebrák, Magdaléna Větrovská, Adam Reade, z 4.A Barbora Baslová, Veronika Gažáková, Zuzana Králová, Kristýna Sikolová, Dominik Hulpa a z 4.B Eva Matláková, Petr Prošek, Barbora Kohoutová, Patrik Sabolčík, Štěpán Huml.

V prvním zápase nastoupil jako kapitán za naši školu Petr Prošek. Domácí žáci dlouho prohrávali, ale po svém nástupu do hracího pole po vybitých spoluhráčích kapitán týmu Petr Prošek zvrátil prohru a dovedl své družstvo k vítězství. Ve finálovém zápase se ujala role kapitánky Kristýna Sikolová.

Před zahájením turnaje si děti z vesnických škol prohlížely naši školu. Největší úspěch u nich měla naše horolezecká stěna a zvířecí koutek. První ročník Komenda cupu ve vybíjené se velmi povedl a všichni se těšíme, až své síly změříme v příštím ročníku soutěže.

BcA. Simona Novotná, DiS.

Citáty

Polibek je krásný vynález přírody, jak zastavit řeč, když už jsou slova zbytečná.
(INGRID BERGMANOVÁ)

Tady je to mé tajemství, úplně prostinké: správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné. (ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY)

Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám. (NEZNÁMÝ AUTOR)

Lidstvo je velké, ale lidé jsou malí. (BÖRNE)

Často jsem litoval svých slov, ale nikdy jsem nelitoval svého mlčení.
(MARCUS AURELIUS)

Snít znamená mít alespoň malý kousek naděje. (NEZNÁMÝ AUTOR)

Láska je jako louže – neodteče, ale vyschne. (ČESKÉ PŘÍSLOVÍ)

S přítelem po boku není žádná cesta příliš dlouhá. (JAPONSKÉ PŘÍSLOVÍ)

Mládí se živí sněním, stáří vzpomínkami. (ŽIDOVSKÉ PŘÍSLOVÍ)

Kdo miluje svého psa, musí milovat i jeho blechy. (AFRICKÉ PŘÍSLOVÍ)

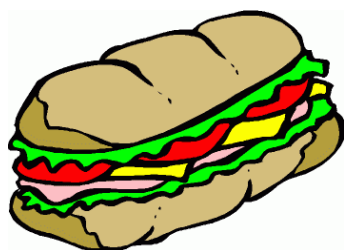
Na skok

Je dobré si uvědomit, kolik drobných radostí vás za den potká. Stihnete doběhnout autobus, kamarádka se na vás usměje, povede se vám písemná práce, svítí sluníčko... je toho celkem dost, akorát občas taková drobná potěšení bereme jako samozřejmost. Tentokrát se vás proto Magda Karásková a Valerie Soukupová ze 6.C ptaly, kdo vám udělal radost, co vás potěšilo.

Kdo ti udělal radost, co tě potěšilo?

Vyhráli jsme ve fotbale dva zápasy. (Mikuláš Tichý, 7.B)

Mě potěšilo, že mě maminka vzala za vysvědčení do McDonaldu. (Adam Toms, 2.B)

Naučila jsem se básničku. (Kateřina Trapková, 5.B)

Paní učitelka mi dala jedničku. (Toník Gažák, 1.A)

Paní učitelka mě potěšila dobrým vysvědčením.
(Natálie Čergičová, 6.B)

Udělala mi radost kamarádka. (Anička Buchová, 2.A)

Mám radost, že se k babičce naučilo chodit koťátko. (Eliška Nováková, 2.A)

Potěšilo mě, že se máma o mě starala, když jsem byla nemocná. (Míša Hiklová, 9.A)

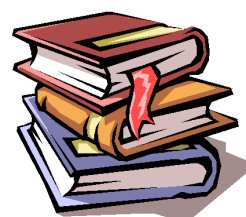
Bageta z automatu! (Sabina Meszárošová, 9.A)

Že Martina Sábliková vyhrála stříbro na olympiádě. (Martin Elznic, 4.A)

Jarní prázdniny. (Šimon Pírek, 6.B)

Paní učitelka Soukupová nám dala lehký test. (Štefan Chvapil, 8.A)

Maminka mi za vysvědčení koupila knížku. (Kristýna Hořejší, 4.A)

Soutěž

Kolektiv 6.C nás se svou básní (najdete v rubrice Vaše stránka) inspiroval k vyhlášení literární soutěže „Naše třída“. Soutěže se můžou zúčastnit jak žáci z prvního, tak i z druhého stupně. Složte básničku o vaší třídě a text odevzdejte paní učitelce Barboře Černé. Za každou třídu můžete odevzdat jen jednu básničku. Na vítěze čeká pochopitelně odměna.

Veselé zoubky

V únoru se 1. třída zapojila do preventivního programu Veselé zoubky, který pořádá společnost dm drogerie markt s.r.o.

Cílem akce je dosáhnout toho, aby si děti vytvářely správné návyky v péči o chrup.

Nejprve se děti podívaly na DVD se zábavně-vzdělávacím filmem „Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek“. Potom si povídaly o péči o zuby - jak si zuby čistit, kdy měnit kartáček, co je nejlepší jíst, co je zubní kaz, jak často chodit k zubnímu lékaři...

Prvňáčci si také vyplnili pracovní listy a na konci všichni dostali velkou jedničku.

Práce se dětem líbila, do povídání i činností se aktivně zapojovaly a ukázaly, že o zubech i péči o ně hodně vědí.

Za odměnu obdrželi dáreček – tašku plnou „dobrot pro zoubky“ – informační brožuru pro rodiče a děti, zubní pastu a kartáček, přesýpací hodiny, samolepky a žvýkačky bez cukru.

Mgr. Markéta Pražáková

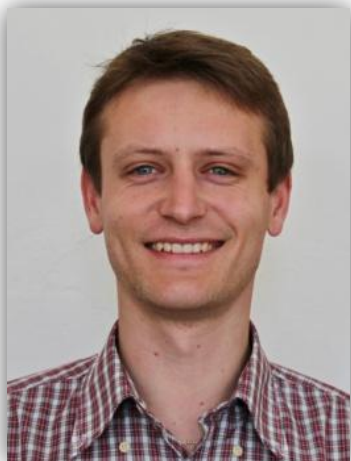
Krásný úspěch naší žákyně v celostátní soutěži

Alexandra Horáková ze 3.B vyhrála 1. místo v celostátní výtvarné soutěži "Plakát Celé Česko čte dětem 2014".

Nové tváře na naší škole

Od února se stali součástí pedagogického sboru dva mladí učitelé. **Jakub Němeček** nahradil paní učitelku Jiřinu Bauerovou, která nastoupila na mateřskou dovolenou, a **Rudolf Gabriš** nahradil paní učitelku Lucii Hlaváčkovou. Abychom je všichni lépe poznali, položily jim holky z 9.C několik otázek.

Jak jste se dostal k nám na školu?

J.N.: Skrz brigádu v minulém roce. Byl jsem v kontaktu s vedením školy.

R.G.: Autobusem.

Jaké jsou zatím vaše dojmy ze školy, z žáků, z pedagogů?

J.N.: Výborné.

R.G.: Dojmy přijdou po velkých písemkách, jinak se stále rozkoukávám.

Zkuste sami sebe popsat třemi slovy.

J.N.: Pečlivý, pracovitý, nervózní.

R.G.: Malý, chytrý... (*pan učitel Gabriš uvedl jen dvě slova*)

Prozradíte, jak trávíte svůj volný čas?

J.N.: Sportem, procházkami v přírodě nebo lenošením u televize.

R.G.: Piju kávu, skládám hudbu, zpívám na koncertech, učím se.

Bonusové otázky pro pana učitele Němečka:

Učíte přírodopis, máte doma nějaké zvíře?

J.N.: Kočku Lízinku.

Víme o Vás, že jste už na této škole za paní učitelku Bauerovou zaskakoval. Jak dlouhé působení chystáte tentokrát?

J.N.: Jak dlouho mě tu budete chtít ;-)

Koumák Amos

Rozšiřte si obzory s naší rubrikou Koumák Amos a ohromte své kamarády nevídanými znalostmi!

Citróny prý obsahují více cukru než jahody. Pokud držíte dietu, raději zapomeňte na čaj s citrónem.

Lidé jezdí na dovolenou do Egypta především kvůli pyramidám. Ale věděli jste, že v Peru najdete pyramid mnohem víc?

Žirafy spí prý v průměru jen 1 až 12 minut denně.

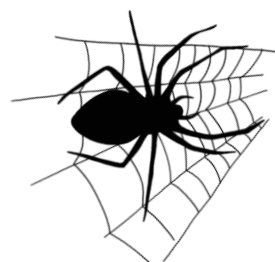

Zlatá rybka má paměť trvající jen tři vteřiny. Takže se klidně může stát, že vaše přání zapomene.

Největší sluneční hodiny světa se nacházejí v Indii, přesněji ve městě Džajpúr. Jmenují se Samrat Yantra a byly postaveny již v roce 1728.

Nejrychlejší plovoucí pták je tučňák oslí (*Pygoscelis papua*), který může dosáhnout nárazové rychlosti až 27 km/h. Je to nelétavý pták, velmi dobře přizpůsobený životu v moři. Při plavbě pod hladinou používá svá tuhá křídla jako vesla.

Sameček sklípkana největšího (*Theraphosa blondi*), jehož našli členové expedice Pablo San Martín při venezuelské řece Rio Cávro v dubnu 1965 měl rozpětí nohou 28 cm (asi jako jídelní talíř). Tento pavouk požírá malé ptáky. Samičky se dožívají až 25 let. A pak se nemáme bát pavouků!

Usínáte snadno? Průměrná doba usínání je sedm minut. Myšlení na budoucnost usínání prodlužuje, myšlenky na minulost ho naopak urychlují. Už nemusíte počítat ovečky.

Barvy žlutá, oranžová a červená jsou používány restauracemi, protože podporují chuť k jídlu.

Vaše stránka

V hodině literatury měli žáci sedmých ročníků za úkol dokončit pověst. Některé texty byly povedené, jiné méně. Ty zdařilejší si nyní můžete přečíst.

Zároveň uveřejňujeme básničku, kterou složili žáci ze 6.C.

Pověst

Kdybyste se vydali z Prahy po proudu řeky Vltavy, dopluli byste zanedlouho do menšího města. Je to město celkem obyčejné, spíše nehezské, nad jehož domky a zahradami ční řada vysokých štíhlých komínů.

Ve středu města najdete budovu, která tam stojí již více jak sto let, a i dnes do ní každé ráno přicházejí děti malé i větší, aby se zde naučily všemu, co budou v životě jednou potřebovat.

Budova vypadá hezky, má novou fasádu i okna. Málokdo si možná všimne malé věžičky, kam prý již velmi dlouhou dobu nevčkročila lidská noha. Pamětníci mlčí, ale traduje se, že věžička skrývá hrozivé tajemství...

Jednoho dne se prý v budově ztratilo malé dítě a nevědělo, kudy by se dostalo ven. Chodilo chodbami, až narazilo na podivné dveře. Dveře otevřelo, a když vědělo, že mu nic nehrozí, otevřelo je úplně. Za těmito dveřmi byly další dveře. Malý klouček nakoukl dovnitř a spatřil vzadu v místnosti dřevěné pódium a rozmístěné různé bedny, v kterých byly kulisy a různé loutky. Dítě si zvědavě vše prohlíželo, stouplo si na pódium a začalo hrát. Radostí skákalo po celé místnosti. Z ničeho nic se otevřené dveře zabouchly. Dítě nadskočilo a přestalo se hýbat. Zanedlouho se v místnosti začaly ozývat zvuky. Dítě chtělo utéct, ale dveře nešly otevřít. Chlapec se sesunul na zem a začal plakat. Když v tom uslyšel praskání starého dřeva. Vzhlédl a uviděl, jak se loutky k němu přibližují víc a víc...

M. Exnerová, 7.B

Do té budovy už skoro nikdo nechodí, má dva vchody, asi padesát oken a žije tam asi třicet koček. Ve středu je výjimečný den, protože každou středu tam chodí zarostlý starý pán, vypadá skoro jako Krakonoš. Budí svým vzhledem hrůzu, ale na druhou stranu se stará o těch třicet koček. Vypráví se o něm, že jediné on se podíval do té tajuplné věže. Když byl mladý, tak tam měl svou laboratoř a vymýšlel různé pokusy a sestavoval nejrůznější hrozitánské stroje. Vím to, protože jsem ho viděla tím malým okénkem.

Ale jednoho dne ve středu už nepřišel. A od té doby se říká, že ve věžičce straší.

M. Brožková, 7.B

Básnička o 6.C

Tak to je ta naše třída,
u tabule leží křída.
Máme super třídní,
občas k ní jsme vlídní.
Všichni drží za jeden
provaz,
děláme to hlavně pro vás.

Děláme různé projekty
a v Kralupech jsou
objekty.
Referáty – to je jasná věc,
v družině je velká pec.
Do sešitu píšeme,
do rohlíku koušeme.

O přestávku běháme
a naši třídní nedáme.
O matiku dělíme
a my to už umíme.
Naše třída je prostě nej,
jinou nehledej!

sledujte nás na netu:

www.zskomenda.cz | ZŠ Komenda

